

Paraules d'aire

presenta

-ORETO I LES FORMIGUES-

DIANA BERNAL TURLO. Direcció, autora, interpretació

De la inquietut per experimentar amb el teatre sensorial i en les escenografies com a instal·lacions artístiques en sí mateixes, naix "Paraules d'Aire".

Una companyia creada en el 2017 i formada per actrius amb un llarg recorregut professional. Al capdavant està Diana Bernal.

Al 2019 vam estrenar l'espectacle "**Natura**", obra per a bebés i primera infància. Esta obra ha sigut seleccionada en festivals i fires de l'estat espanyol com: la "Mostra de Teatre d'Alcoi", la "Mostra d'Arts Escèniques de Castelló", el "FITcarrer de Vila-real", "FETEN" de Gijón o el Festival Temudas de Canaries, entre d'altres.

Al 2020 amb "**Oreto i les formigues**", hem elaborat un projecte íntim, mimat i basat en la pedagogia Waldorf. Per a públic infantil.

En el 2021 estrenem **Solitari George**, sobre l'extinció dels animals i la mort i el tabú cultural que tenim, encarat per a públic familiar.

I l'any 2022, després de recórrer moltes escoles i biblioteques, ens hem aventurat amb un espectacle de narració oral teatralitzada. Contes, contes i més contes amb un fil conductor acompanyat de música en directe creada per a l'ocasió, ha donat com a resultat, una creació divertida, poètica i tendra: "COSES"

EL CONTE. ORETO I LES FORMIGUES

“Oreto i les formigues” està inspirat en un conte infantil molt senzill i que s'ha adaptat perfectament a l'ús d'una escenografia amb connotacions Waldorf.

Hem volgut crear un projecte amb dos vessants:

- Espectacle teatral
- Adaptació per a col·legis i altres espais

La narració original és un conte assentat sobre uns valors essencials: igualtat de rols entre homes i dones, importància de la vida familiar i amor pel medi ambient.

Des del principi hem tingut el suport de l'autora, i hem creat conjuntament un projecte didàctic per a col·legis, biblioteques o espais alternatius, on també poder presentar, si es vol, el llibre físic, així com realitzar una xarrada amb l'autora i l'actriu.

Es pretén així que el marc de diàleg creat entre l'actriu i el públic es trasllade a les escoles i a la seua vida familiar, oferint la possibilitat de la lectura per part dels docents i de les mares o pares dels xiquets i xiquetes, creant un vincle amb l'obra i els valors que representa.

RESUM DE L'ESPECTACLE

- Espectacle de teatre i titella-objecte per a sala o espais alternatius i destinat a un públic infantil.

- Amb una durada de 30 minuts per passada.

- Idiomes en els quals es pot representar: valencià, castellà.

- L'obra es basa en un conte d'Eva Andrés Gil, escriptora de Vila-real,

la qual ens ha deixat usar la seua creació per a posar en escena una història íntima i xicoteta.

- L'espectacle fa ús d'una escenografia i uns titella-objecte inspirades en la pedagogia Waldorf per a nodrir la imaginació, curiositat i creativitat dels menuts.
- Un conte que fa valdre la comunitat, el treball en equip, l'esforç comú i la confiança en els altres a través d'un formiguer i els seus habitants.
- Amb música tradicional valenciana,

FITXA ARTÍSTICA

Adaptació de l'obra	Diana Bernal
Direcció i interpretació	Diana Bernal
Direcció	Òscar Luna
Disseny de música	Samuel Parejo
Veü	Bárbara Brevà
Disseny de vestuari	Sara Recatalà
Disseny de llums	Ángel Carrasco "El Nano"
Direcció de titelles-objectes	Mariola Ponce
Disseny i creació de joguines	Maderinas per Verónica
Vídeo i fotografia	Noelia Blanca
Autora del conte	Eva Andrés

L'ESCENOGRÀFIA: PER QUÈ USEM JOGUINES WALDORF?

Una joguina *Waldorf* és un joguet no especialitzat, realitzat amb materials naturals (quasi sempre ecològics) que no estimula directament i única la capacitat intel·lectual del xiquet/a. Dóna l'oportunitat al xiquet/a de reconèixer-se lliurement en ell. És a dir, no és el joguet el que dicta l'ús i el joc que ha de donar-li el xiquet/a, si no és el mateix xiquet/a qui a través de la seua imaginació i estat d'ànim en un moment concret decideix com i per a què utilitzar el joguet.

Aquesta característica és fàcilment visible en les anomenades nines Waldorf. Són nines amb rostres poc definits i sense un alt grau de detall que acompanyen al xiquet/a en el seu joc amb llibertat. La seua estètica xoca amb la tendència actual del mercat de joguets i ninots cada vegada més especialitzats i detallats. Què ocorre normalment amb aquesta mena de ninots més comercials? Que el xiquet no troba buit per a reconèixer-se ni en el seu comportament, ni en el seu rostre. Per això no és d'estranyar que, a la recerca d'aquesta llibertat, el xiquet/a "pintarregi o personalitze" el ninot al seu gust i que passada l'emoció de la novetat mostri predilecció per aquells ninots més vells o que no es troben en perfecte estat.

Estan fets amb materials naturals i ecològics perquè cuiden els seus sentits i permeten que el xiquet/a romanga en contacte amb si mateix mentre juga. Si els estímuls que li arriben al xiquet/a des de l'exterior són amables, respectuosos i naturals aconseguim que el xiquet integri de forma més saludable i harmònica el mitjà que li envolta en el seu interior.

Hi ha una frase de *Rudolf Steiner* que diu així: "El que el xiquet juga és el que el jove pensa".

EL VESTUARI

Hem volgut fusionar el vestuari en alguns moments de la història amb part de l'escenografia, generant un canvi de focalització que d'una manera màgica convida als xiquets i xiquetes a usar la imaginació.

-ENLLAÇOS-

- Teaser de l'obra: <https://vimeo.com/515325696>
- Web: <https://www.paraulesdaire.com/>